

A Maria del Pilar
Sánchez de León Rodríguez Roda

Reina infantil, de les

FALLES DE SANT JOSEP

- VALENCIA - 1958

La flor i el foc, ¿cóm s'han unit?

La falla es joc;

La flor es foc.

¡oh Magestat! S'encén la nit
pel foc d'amor que dus al pit!

Aquell que, a penes, t'ha mirat
un sol moment,

sobirà el turment

de viure sempre en orbetat,

com per un llamp eullernat.

Mes, ¿~~com~~ ^{com} podria la nit per dol
tenir unigü,

si ella li du

Tou bell record com un consol

que viu i crema més que el Sol?

Doble corona dus, i gentil
 capoll de veu!
 Te dolge veu
 proclama el reine juvenil
 ou fe l'amor son joc subtil.
 Doble d'amor i foc, perquè
 com un tresor
 guarda ton cor
 l'eterna flama que esdevé
 quan ja la flor es foc també.
 I puix ton reine és un jardi
 tan noble i bell
 que eltra com ell
 no es pot trobar per cap confí
 i qué te puc dir, pobre de mi?
 Le meve veu mai no he pogut
 dir bellament
 ella que sent
 mon cor ferit i desvelgut
 pel bes d'un somni esdevingut.

Per la bellezza subijet
era socunt, extasiat.

Res no puc dir;

però tot cap dins d'un respir...

... i i he respirat!
